

Franska komiker slår tillbaka mot Metoo

» Den förväntade motattacken på Metoo-rörelsen har startat i Frankrike. Men protesterna kommer inte från det håll man förväntat sig.

Efter att **Tex**, en av Frankrikes mest populära komiker på public service tv sedan 17 år, skämtat på ett kvinnoförnedrande vis, blev han portad.

Att public-service chefen **Delphine Ernotte** reagerade blixtnabbt hyllades under några timmar av opinionen.

Men plötsligt kom motattacken, den första riktigt stora där man

ifrågasätter den lavin som startat mot sexism i och med **Weinstein**-affären.

Nu går **Tex** kvinnliga och manliga komikerkollegor till hård attack mot beslutet.

De heter bland annat **Anne Roumanoff** och **Jean-Yves Lafesse**. Inga kändisar i Sverige. Men i Frankrike är de jättestora.

De säger att de inte vill ha censur i komikervärlden och kräver att fortsättningsvis få skämta om rasism och sexism, utan att någon höjer pekfinger åt dem.

När machosolidariteten slår till, måste vi nu kämpa ännu hårdare, menar kända feministen **Florence Montreynaud** som snart släpper boken *Zéro macho*, ("Nolltolerans för machism") där enkäter med bland annat svenska män ingår.

Själv har komikern **Tex** meddelat på sociala medier att han inte insåg hur allvarlig sexismen är.

Jag ber om ursäkt till alla som sårats av mina skämt. Jag motsätter mig starkt alla former av våld mot kvinnor.

Johan Tollgerdt

Dagens

■ ... hemlis

För 100 år sedan

Då grundades Tjeckan, den första sovjetiska hemliga polisen, av Vladimir Lenin.

Dror Feiler tar avstånd från antisemitiska slagord under

I dagarna firar vi judar världen över Hannuka, ljusets högtid. Men i år har ett antal antisemitiska attacker i Sverige kastat långa skuggor över firandet: attacker och brandbomber i Göteborg och Malmö. För mig blev det dock än mer smärtsamt att det framfördes grova antisemitiska uttryck från scenen under en demonstration i Stockholm, där jag själv deltog. Demonstrationen riktade sig mot **Trumps** beslut att flytta Israels huvudstad till Jerusalem – ett de facto erkännande av Israels ockupation av palestinsk mark och därmed undergrävande av själva idén om en kommande tvåstatslösning med Jerusalem som huvudstad för båda nationerna.

Personen som uttryckte sig rasistiskt mot judar var inte uppsatt på talarlistan, och jag var inte på scenen just då och eftersom jag inte förstår arabiska gick det mig helt förbi, i annat fall hade jag förstas ingripit. Men nu när det bekräftar av arabisktalande personer som granskat ett filmmaterial från demonstrationen har jag tvingats konfronteras med detta och ingen är mer berövad och upprörd över detta än jag.

Dror Feiler. Foto: TT

Jag är smärtsamt medveten om antisemitismens förödande konsekvenser. Merparten av min familj mördades av nazisterna under förintelsen och jag har i Sverige fått hakkors sprejat på min dörr och blivit misshandlad av nazister.

Alla som följt mitt fjortioåriga engagemang inom freds-rörelsen vet att jag alltid tydligt markerat mot såväl osmakliga och historielösa paralleller mellan Israel och Nazityskland som, i de enstaka fall där det förekommit, antisemitiska slagord. Jag vill också understryka att min erfarenhet är att antisemitism inte är representativ för rörelsen som kämpar för en rättvis fred i Israel-Palestina. På just den här demonstrationen tog alla andra tala-

STOCKHOLM 9 DECEMBER
Demonstration efter Trumps beslut att flytta USA:s ambassad till Jerusalem. Foto: BJÖRN LINDAHL

Slåss för fred – utan rasism

re tydligt och med eftertryck avstånd från antisemitism. Men nu kommer det förstas helt i skymundan.

Det är uppenbart att alla vi som deltog i den nämnda demonstrationen och som ser oss som en del av freds-rörelsen be-

höver ägna oss åt självkritik. Hur kunde en talare få uttrycka sig rasistiskt från scenen? Varför har vi inte lyckats hålla helt tätt mellan legitim Israelkritik och förkastliga antisemitiska åsikter? Och hur bygger vi broar när polariseringen

hotar att isolera oss i politiska trygghetszoner? Men det vore olyckligt om självkritiken resulterade i förlamning. Att vi drar oss tillbaka till positioner där vi inte behöver utsätta oss för några risker: bland våra likar som delar vår bakgrund

Peter Fröberg Idling har i sina två föregående böcker, *Pol Pots leende* (2006) och *Sång till den storm som skall komma* (2012) undersökt hur vackra idéer om folkmaktt och samhällslik rättvisa kan förenas med barbari och terror.

Julia & Paul är en sällsam och tankeväckande kontrafaktisk roman som utspelar sig i ett DDR-liknande Sverige. Ett Sverige som för 100 år sen, under hungerupprorens och den ryska revolutionens tid valde en annan

Gåttfull retrorörsare i DDR-Sverige

JULIA & PAUL
» **Julia & Paul** – en försommarberättelse
Peter Fröberg Idling
Natur & kultur

väg än demokratis och klass-samarbetets. När man kommer in i handlingen är normaliteten

en polisstat styrd av privilegierade partipappar och höga militärer. De lydiga medborgarna övervakas av en mycket livaktig och maktfullkomlig säkerhetsjänst.

Men även om samhället omkring romangestalterna mest påminner om ett diskvatten-disigt, 50-talistiskt folkhemssverige har romanen sin tjustning. Och faktiskt sin nedtonade poesi.

Fröberg Idlings språk är exakt och lätt melankoliskt. Han följer liksom närsynt sina gestalter, den rättänkande, tillitsfulla och idealistiska arkitekten Julia och den ofta svartsjuka, misstänksamma men cyniskt realistiske sjöofficeren Paul och deras två små bråkiga barn. Man får aldrig syn på helheten, bara glimtar av vardagliga stunder: skogsutflykter med termos, frukostar med

spjild mjölk, värmljus spårvagnsväntan och nattning med Pippi Långstrump.

Julia är oftast ensamförälder eftersom Paul jobbar till sjöns. Barnen måste ofta lämnas in också på aftonkrubban för att hon ska hinna med alla kvällsmöten i alla anbefallna samfälligheter, kommittéer och kvartersråd. Egentligen skulle hon vilja vara med barnen mycket mer men hennes dröm är att bli partimedlem och då krävs både frivilligjobb och rätt kollektiv-